

NORMES DE PRESENTACIÓ DEL TEXT

S'ha de lliurar en suport informàtic en versió Word.

Els títols dels articles seran tan breus com sigui possible.

A sota del títol es consignarà el nom i els cognoms de l'autor o autors, el nom de la universitat o institució en què treballa i una adreça (preferentment electrònica).

Contingut: l'extensió màxima dels articles és de 20 pàgines DIN-A4 normalitzades: 30 línies per pàgina i 70 caràcters per línia.

Sempre que es pugui, el nombre d'il·lustracions serà proporcional a l'extensió del text (aproximadament, una il·lustració cada 4 pàgines) amb un màxim de 12 imatges.

La imatge es lliurarà en format JPG o TIFF amb un mínim de 300pp.

Les il·lustracions s'anomenaran «fig.», sense discriminar segons el tipus (fotografia, dibuix, mapa...), es numeraran correlativament en el mateix ordre que són citades en el text, i a dins el text es farà una remissió expressa a la il·lustració (vegeu fig. 1) o (fig. 1) o «en la fig. 1...».

El consell de redacció exercirà la seva potestat per admetre o rebutjar les il·lustracions si ho considera oportú (per exemple, falta de qualitat).

Si alguna il·lustració té escales, aquestes han de ser gràfiques, mai numèriques, ja que la proporció s'altera en ajustar la mida definitiva de publicació a la revista. Tots els elements gràfics han d'anar acompanyats d'un peu que els identifiqui (exemple fig. 1. Jaume Huguet, Retaule de Sant Agustí. MNAC, Barcelona).

La relació d'il·lustracions, amb els peus corresponents, es lliurarà per separat en un altre arxiu word. De totes les imatges, s'ha de fer constar la procedència i l'autor.

La cursiva s'usarà per realçar o emfatitzar un concepte o un fragment del text o per incloure una cita en una llengua diferent a la de l'article. En canvi, no s'admeten la negreta ni les majúscules per aquesta funció.

S'escriuran inicials majúscules només quan són normatives ortogràficament, mai per emfatitzar, i per distingir la funció en casos diferents d'un mateix nom: «sant Joan» per al nom de la persona, «Sant Joan» per al títol d'una obra i «Sant Joan» per al nom d'una església.

Tanmateix, s'escriuran majúscules o minúscules segons els costums de cada llengua: «antiguitat», «edat mitjana», «edat moderna», «gòtic» o «romànic», però «Renaixement», «Il·lustració», si escrivim en català o en castellà; si escrivim en una altra llengua, cal canviar i atènyer-se a la seva convenció.

Notes a peu de pàgina:

Es col·locaran a peu de pàgina.

Les crides seran en xifres aràbigues volades; i quan coincideixin, aniran darrera el signe de puntuació.

Les notes poden ser bibliogràfiques o de contingut; en aquest últim cas, es recomana abreujar-ne l'extensió.

Bibliografia:

Llevat de casos excepcionals, els articles no aniran seguits d'una relació bibliogràfica al final. Per tant, les referències bibliogràfiques s'incorporaran a les notes a peu de pàgina.

El nom dels autors apareixerà amb la inicial i el seu cognom en versals.(exemple: J. M. MADURELL).

El títol dels llibres irà en cursiva (exemple: M. FULLANA 1988, Diccionari de l'art i dels oficis de la construcció, Palma de Mallorca).

El títol dels articles, en rodona i entre cometes, mentre que els noms de revista van en cursiva (exemple: J. MAS, "Notes d'esculptors antichs a Catalunya", Boletín de la Real Academia de Buenas Letras).

Les dades van separades sempre per comes, a més del parèntesi per a l'any d'edició d'una revista (exemple: J. S. ACKERMAN, "Architectural practice in the Italian Renaissance", Journal of Society of Architectural Historians, 13/3 (1954), p. 3-10).

Els capítols de llibre se citaran amb els mateixos criteris de format i separació que els articles de revistes, introduint però «a» entre el títol del capítol i el títol del llibre (exemple: E. FREEMAN, "The Authority of the Bayeux Tapestry" a R. GAMESON (ed.), The study of the Bayeux Tapestry, Cambridge, 1997, p 7-18).

Si els autors són dos o més, caldrà separar els seus noms amb una coma.

146 No caldrà fer constar l'editorial que ha publicat un llibre. Tots els elements de la bibliografia s'escriuen en la llengua original, exceptuant el nom de la ciutat d'edició, que s'escriu sempre en el mateix idioma que el text presentat, sempre que sigui possible (exemple: Londres, Florència, París, Nova York, Tolosa de Llenguadoc, etc.).

En general, el primer cop que se cita una obra, se n'ha de fer una citació completa (H. O. GUILLOT, La Querelle des Anciens et des Moderns en France, Ginebra, 1968, p. 85); en citacions posteriors, n'hi ha prou amb el cognom, les primeres paraules del títol i l'any si és rellevant (GUILLOT, La Querelle..., 1968, p. 85).

Les expressions llatines del tipus «op. cit.» , «cf.», «ídem», «ibídem», «infra», «supra», «et al.» s'escriran en rodona.

Les abreviatures es faran sempre tan curtes com sigui possible i s'usarà una sola lletra tant per al singular com per al plural («p.» i no «pp.», «f.» i no «ff.»).

Autorització:

Pel sol fet d'entregar un text per a la seva publicació, l'autor està donant l'autorització i cedint els drets de publicació a la revista, monografia o col·lecció, sense necessitat de cap altre contracte o permís d'edició. Com